

САОПШТЕЊЕ БЕОГРАДСКЕ ПОЛИЦИЈЕ

Милика Чеко Дачевић ухапшен због изнуде

Заједно са њим ухапшени су и Миодраг Даниловић, Радосав Војиновић, Љуба Дробњак и Зоран Јовановић, због кривичних дела изнуде у покушају и противправног лишавања слободе. – Оштећеног грађанина су након физичког злостављања приморали да потпише признаницу за „дуг“ од 65.000 и 309.000 долара

Радници СУП Београд ухапсили су и са кривичном пријавом предали истражном судији Милику Дачевића Чеку (38) Београду

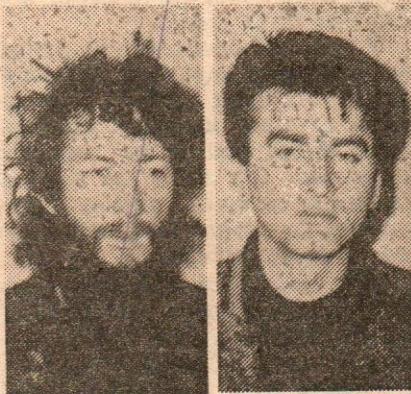
ослобођења и Зоран Јовановић (48), из Улице 29. новембра 68а. Они су осумњичени да су извршили кривично дело изнуде у

Затражили су од њега да исплати наводни дуг Boјани Кичић и Драгославу Илићу. Када је оштећени рекао да он њима ништа не дугује, Дачевић га је „ухапсио“ и наредио својим пријатељима да га одведу до изнајмљеног аутомобила, у који су га на силу угурали и довезли до ресторана „Цер“ у који је касније дошао и сам Дачевић у друштву Кичићеве и Илића.

У ресторану су оштећеног извесно време физички злостављали и потом су га опет угурали у аутомобил у коме су му на главу навукли капуљачу како не би видео када га возе. Њихово одредиште је била Улица Блаје Јовановића број 17, где Дачевић живи непријављено. Оштећеног су одвели у подрум а после извесног времена вратили у стан Дачевића, где је поново физички злостављан.

После тога оштећени је потписао папир на коме је стајало да признаје да Boјани Кичић дугује 65.000 долара, а Драгославу Илићу 309.000 долара. Дачевићева група је своју жртву пустила да оде а он је цео случај пријавио београдској полицији.

На сличан начин, уз претњу да ће убити и њих и њихове породице, уз физичко злостављање, Чеко је од још двојице Београђана изнудио потписе на признаницама да ухапшеном Зорану Јовановићу дугују 114.000 односно 85.000 марака, стоји у саопштењу СУП Београд.

Милика
Дачевић ЧекоМиодраг
ДаниловићРадосав
ВојиновићЉуба
Дробњак

град, Партизански пут број десет, домаћој јавности познат по немирима који су избили у Пљевљима, у августу 1992. године, када је овај град неколико дана био у својеврсној блокади, а страсти су смирене тек након интервенције највиших руководилаца СР Југославије и Црне Горе.

Према званичном саопштењу београдске полиције, заједно са Чеком ухапшени су и Миодраг Даниловић (28), Падинска скела број 11, Радосав Војиновић (34), Војвођанска број 127, Љуба Дробњак (30) из Рушња, Улица

покушају и кривично дело противправног лишавања слободе.

Због истих кривичних дела, поднета је пријава и против Драгослава Илића (55) Паунова улица број 1, и Boјане Кичић (45) Македонска број 32, обоје из Београда.

Како се наводи у саопштењу полиције, Дробњак је 12. јануара ове године позвао телефоном оштећеног грађанина, чије се име не наводи, и рекао му да га зове по Дачевићевом налогу у вези са неким послом и да га овај чека у ресторану „Таш“ у Улици Илије Гарашанина. Око 17 сати оштећени је дошао на место састанка где су га, поред Дачевића, чекали и Даниловић, Дробњак, Војиновић и још две непознате особе.

зи да
у сту-
неоп-
ладе
гра-
е по-
овој
он о

ИЗ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ

Херој, радикал, посланик, рекеташ...

Милика Чеко Дачевић, ухапшена у Гаџиеву граду, почини-

је, напетост је смањена, а што је

Херој, радикал, посланик, рекеташ...

Милика Чеко Дачевић, ухапшен је у Београду због покушаја изнуде и кривичног дела против правног лишавања слободе. Ово није први сусрет Чека Дачевића са полицијом, јавном мињује је још увек у сећању инцидент у Пљевљима из августа 1992. године, када је заједно са својим истомишљеницима овај град држао у блокади неколико дана.

До напете ситуације дошло је приликом интервенције црногорске полиције која је осмог августа запленила „мерцедес”, а његовог возача привела у пљевљанску станицу полиције. Испоставило се да је аутомобил власништво Чека Дачевића, који је потом и сам дошао да би објаснио порекло возила. Међутим, у овом граду се пронео глас да је он ухапшен, и испред полицијске станице окупила се већа група његових пријатеља и истомишљеника.

У првих мах је инцидент избегнут јер су Дачевић и његов пријатељ пуштени. Нешто касније МУП Црне Горе је послао појачање у Пљевља, што су Чеко и његови пријатељи схватили као „окупацију” због чега су блокирали све прилазе овом граду и заузели све виталне тачке у њему. У тим тренуцима претила је велика опасност од избијања међунационалног сукоба који је спречен интервенцијом највиших руковођилаца СР Југославије и Црне Горе.

На сцену су ступили преговорачи, тадашњи председник СР Југославије Добрица Ђосић и председник Црне Горе Момир Булатовић, захваљујући којима је ситуација почела да се смиру-

је, напетост је смањена, а што је најважније, избегнути су оружани обрачуни.

Милика Чеко Дачевић је у то време имао подршку Српске радикалне странке и имао је титулу четничког војводе, због заслуга на ратишту где је шест пута био рањаван. То је изазвало страх локалног мусиманског становништва које је појаву наоружаних људи схватило као директну претњу.

Човек који је ових дана ухапшен у Београду, због изнуде, касније постао и посланик СРС у Савезној скупштини и био је члан Одбора за безбедност у парламенту.

Већ следеће године у јуну '93. Чеко се опет сукобио са црногорском полицијом. Званична верзија МУП Црне Горе је гласила да се Чеко није зауставио на контролном punkту полиције, а када је заустављен, код њега и његовог пратиоца нађена су два пиштола за које они нису имали дозволу. Чеко и његови пратиоци су тада, по овој верзији, почели да вређају а потом су и физички напали полицајце и том приликом је један од њих задобио лакше повреде. Али, након интервенције, они су савладани. Дачевић је напротив тврдио да је имао дозволу за оружје и да није бежао од полиције, већ да је нападнут и пребијен, без икаквог разлога, том приликом су му поломљена три ребра.

После овог инцидента реаговали су и из Српске радикалне странке и одузели Милики Чеку Дачевићу посланички мандат.

М. Галовић
М. Ж. Лазић